

16. Безименно писмо до Г. С. Раковски

Авторът на писмото моли Раковски да препрати по нѣмската поща две писма до х. Мано Стояновъ и Доротея.

[На гърба] Почтен. Г. С. Раковскіи, редактор на Д. Лебед въ Белиградъ.

Словеснейшій мой пріятелю!

Зная, че не ще да имате нито іеднѣ полза отъ това мое посланіе, нѣ іоше ще вы спреча, та за това Вы ся моля отъ все сърце да ми направите това удоволствіе да испратите това писмо до г-на ѣ. Маня въ Софія. И моли ты ся, г-не, да не го бутате твърде много, защото е твърде опасно. Сега да Вы искажа исторіята заради това писмо. Азъ, като четяхъ Вашія вѣстникъ и като намѣрихъ тамо за Софія, че Дорчо не ще да излѣзе отъ митрополията и проче... много ся разг[н]евихъ на него, щото ся нарежжъ или азъ да умрѣ, или той, и за това му проваждамъ това писмо уморително. Азъ не умѣхъ да Вы го проводя до Васъ, нѣ защото въ Бѣ[л]гарія нѣма немска поща, та за това Вы умолявамъ Васъ да го испратите до ѣ. Маня, че въ това писмо има друго едно за Дорча, по х. М. писмото не е опасно, нѣ Дорчевото е толкозъ слыно, щото ако го ра[з]печати некой, ще плати на попа, за това го азъ гудихъ въ ѣ. Мановото писмо, за да го даде той като единъ добъръ пріятель на Дорча.

7-ври 26

861

За сега азъ Вы останувамъ Вашъ безъ именъ, нѣ на втора поща Ви ся обявя, защото положижъ Ви и 1 фіоринъ, за да не Вы направя иждивеніе да платите.

(Арх. отд. на Соф. Н. библи. п. 85, № 7270).

17. Единъ българинъ отъ Пловдивското окръжие до Г. С. Раковски

Доротей е вече изгоненъ отъ София. Българскіятъ народъ се отървава отъ най-големия си гонитель, благодарение на постоянството и съгласието на софийнци. Доротей билъ изпратенъ отъ София съ стража. Пристигането му въ Пловдивъ. Софийнци хранятъ почить къмъ управителя Ахмедъ Расимъ ефенди. Берковчани изжидили протосингела на Доротея. Сведения за пиротчани, плѣвенци и врачанци.

Срѣдецъ, 1862 іануарый 8ый или Бабинъ-день.

Господине уреднико „Дунавскаго Лебеда“, всепокорно молижъ да дадете мѣсто у Вашый листь на слѣдующето:

Кой не може да си въобрази на вѣрно, каквѣ радость имжтъ срѣдечяне, отъ като успѣхж да истирѣжтъ изъ отечество-то си на Никуль-день, съ помощь-та свят. чудотворца Николая, богоомразный-тъ вѣлкъ Дорча, кой-то е по наружность, по характеръ всесъ свѣжкълъ скърнж-тъ цынж (кожж) Іоакыма, отъ кого то цървѣчки днесъ закачихж да пишѣжтъ и оныя, що прѣди го защищавахж (фанаріоты-тъ)?! Въистинна, всѣкый българинъ или другородецъ, кой е научилъ или е прочелъ обнародваны-тъ отъ лѣтосъ въ българскы-тъ вѣстници софійскы произшествія, въ кои са видяше, съ каквы юнашки и родолюбивы постѣпки единогласно постоянствувахж за по-